

İman ve küfür üzerine

Kâzım Bey: “Mesnevî-i Nûriye’de (s. 76) geçen, ‘İ’lem Eyyühel-Aziz! Kâfirlerin, Müslümanlara ve ehl-i Kur’ân’a düşman olmaları küfrün iktizasındandır. Çünkü küfür imana zıddır. Maahaza Kur’ân, kâfirleri ve âba ve ecdadlarını i’dam-ı ebedî ile mahkûm etmiştir’ cümlesi ile başlayan paragraf ile hemen ardından gelen ve kâfirlerin medeniyeti ile Mü’minlerin medeniyeti arasında mukayese yapan paragrafı açıklar mısınız?”

Üstad Bedüzzaman Hazretleri bahsettiğiniz paragraflarda küfür sıfatı ile î mân sıfatını ele alıyor ve bu sıfatlarla bütünleşmiş insanların davranışlarını masaya yatırıyor. Küfür, î mânâna zıttır. İ mân da küfre zıttır. Çünkü küfür hakkı inkârcılıktır. İ mân da hakkı özünden doğrulamaktır.

Küfür sıfatı bir insana girdiği zaman sadece inkârcılıkla bırakmıyor. O insana türlü türlü olumsuz davranışlar da kazandırıyor. İnsanı insanlık sıfatını bitinceye kadar olumsuz biçimde yönlendiriyor. Ahlâkını, huylarını, alışkanlıklarını, görgüsünü, kültürünü, örfünü, duyarlılıklarını, zevklerini, davranışlarını olumsuz yönde etkiliyor. İnsanda olumlu ne varsa alıp götürüyor. Buna en yakın ve en çarpıcı örnek, geçtiğimiz yüzyılda dünya ile hemen her olumlu konuda ters düşen komünist blok olmuştur. Orada insanın fert olarak değeri yoktur. İnsana ait hiçbir değer, inancın, dînin, dînî duyguların kıymeti yoktur. İnsanlar komünist ideolojinin köleleridirler... vs.

Kâfirler, Müslümanlara küfür sıfatları sebebiyle düşmandırlar. Kur’ân inkârcıları en şiddetli azapla müjdeliyor. Ebedî Cehennem! Müslümanlar inkârcıları sevemezler, onlarla dost olamazlar, onlarla birliktelik kuramazlar. Çünkü inkârcıların dostlukları yalandır, muhabbetleri düşmanlıktır. Onlardan medet beklenilmez. Onlara karşı Allah’ı dost edinmeli ve Allah’ı kendimize Vekîl tayin etmeliyiz.

İnkârcıların medeniyeti ile mü’minlerin medeniyeti arasında büyük uçurumlar vardır:

İnkârcıların medeniyeti aslında medeniyet değil, medeniyet elbisesini giymiş korkunç bir vahşettir. Dışı parlıyor, içi yakıyor. Dışı süstür, içi pistir. Sûreti uğursuz, özü ve huyu aksi ve çarpık bir şeytandandır.

Mü'minlerin medeniyeti ise içi nur, dışı rahmet; içi muhabbet, dışı uhuvvet ve kardeşlik; sûreti yardımlaşma, özü ve ahlâkı şefkat ve merhamet olan tatlı bir melektir. Buna bin dört yüz yıllık İslâm Medeniyeti şahittir. Savaş zamanlarında bile kâfirlerin çoluk çocuğuna, kadınına, kızına, yaşlısına, esirine, eli silâhsız vatandaşına dokunulmamıştır. Bir tane olumsuz örneği yoktur! Barış zamanlarında da, düşmanca değil, insanca davranana dostluk ve insanlık eli uzatılmıştır. Fakat "su uyur, düşman uyumaz" sözünde anlatıldığı gibi, onlara karşı hep uyanık olunmuştur.

Mü'min îmânının ve birlik inancının gereği olarak kâinâta kardeşlik beşiği nazarıyla bakıyor. Gerçekten de bütün mahlûkâtı, bilhassa insanları, bilhassa Müslümanları birbirine bağlayan ip kardeşliktir, uhuvvettir. Çünkü îmân bütün mü'minleri bir babanın şefkat kanadı altında yaşayan kardeşler gibi kardeş yapıyor.

Küfür ve inkârcılık, tam bir soğukluktur, tam bir bürûdettir, tam bir ayrılıktır, fitrata tam bir aykırılıktır. Kardeşleri bile kardeşlikten çıkarır. Birer menfaat unsuru yapar. Bütün varlıklara ecnebîlik tohumu eker. Her şeye ecnebî ve yabancı gözüyle baktırır. Her şeyi her şeye düşman yapar. Kendi içlerinde görünen kardeşlik bile geçicidir ve sınırlıdır. Ezelî ve ebedî ayrılıktan başka bir getirisi yoktur.

Kâfirlerin medeniyetinde görünen parlaklıklar, iyi yönler, yüksek sanayî ve yüksek teknolojiye gelince... Bunlar tamamen İslâm medeniyetinin, Kur'ân'ın irşâdının ve semâvî dinlerin iktibasıyla, katkısıyla, yol açısıyla, teşvik etmesiyle, yansımasıyla ve etkilemesiyle gerçekleşmiştir. Bakmayın, günümüz İslâm âleminin birer üçüncü dünya ülkesi görünümünde oluşuna. İpin ucunu bırakmışlar, dinin çağrısını bırakmışlar, Kur'ân'ın mesajını hakkıyla anlayamamışlar, uhuvveti ve kardeşliği bırakmışlar, birliği ve berâberliği bırakmışlar, çalışmayı ve gayreti bırakmışlar... vs. Olacağı budur. Geri kalmışlıkla tokatlanıyorlar. Daha ne olacaktı?

Siz bin sene öncesine dönün ve Müslüman matematikçilerin, Müslüman tabiplerin, Müslüman fizikçilerin, Müslüman kimyacıların, Müslüman uzay bilimcilerin, Müslüman coğrafyacıların, Müslüman tarihçilerin yeryüzünü nasıl bir atölyeye çevirdiklerini; Avrupa'yı ve dünyayı bilime doğru, teknolojiye ve sanayiye doğru, aklın gereği olan yeni buluşlara doğru nasıl etkilediklerini ve yönlendirdiklerini görün! Yüz yıllar boyunca Latince'ye ve kendi dillerine çevirip ders kitabı olarak okuttukları İbn-i Sînâ'nın el-Kânûn Fi't-Tıp adlı eserini, Ebû Bekir Zekeriya Râzî'nin Kitabu't-Tıp adlı eserini, ünlü matematikçi Harezmi'nin Hisâbü'l-Cebr ve'l-Mukâbele

adlı eserini, Câbir bin Hayyân'ı, Sâbit bin Kurrâ'yı, İbn-i Heysem'i, Bîrûnî'yi--biz unutsak bile--Avrupa henüz unutmadı!